

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2015)0291

A kék gazdaság innovációjában és kutatásában rejlő munkahely-teremtési és növekedési lehetőségek kiaknázása

Az Európai Parlament 2015. szeptember 8-i állásfoglalása az innovációban és a kutatásban rejlő munkahely-teremtési és növekedési lehetőségek kék gazdaságban történő kiaknázásáról (2014/2240(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Tengereink és óceánjaink növekedési és munkahely-teremtési potenciáljának feltárása” című, 2014. május 8-i közleményére (COM(2014)0254),
- tekintettel a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról szóló, 2014. július 23-i 2014/89/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹,
- tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)²,
- tekintettel „Az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezése: Innovatív Unió” című, 2010. október 6-i bizottsági közleményre (COM(2010)0546),
- tekintettel „Az Európai Unió integrált tengerpolitikája” című, 2007. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2007)0575),
- tekintettel a növekedést és foglalkoztatást célzó tengerészeti és tengerhasznosítási menetrendről szóló, 2012. október 8-i limasszoli nyilatkozatra,
- tekintettel a Bizottság „Kék növekedés: A fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei” című, 2012. szeptember 13-i közleményére (COM(2012)0494),
- tekintettel „Az atlanti térségre vonatkozó tengerstratégia cselekvési terve. Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés megvalósítása” című, 2013. május 13-i bizottsági közleményre (COM(2013)0279),

¹ HL L 257., 2014.8.28., 135. o.

² HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

- tekintettel „A tengerekkel kapcsolatos tudás 2020: a tengerfenék feltérképezésétől az óceán-előrejelzésig” című, 2012. augusztus 29-i bizottsági zöld könyvre (COM(2012)0473),
- tekintettel „A kék növekedés – A fenntartható fejlődés javítása az Unióban a tengerészeti, a tengeri közlekedési és a turisztikai ágazaton belül” című, 2013. július 2-i állásfoglalására¹,
- tekintettel „A tengerekkel kapcsolatos tudás 2020: A tengerfenék feltérképezése a fenntartható halászat előmozdítása érdekében” című, 2013. október 23-i állásfoglalására²,
- tekintettel a közös halászati politika területén a nők szerepének fejlesztése céljából meghozandó különleges intézkedésekről szóló, 2014. február 27-i állásfoglalására³,
- tekintettel a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) létrehozásáról és az 1982/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1291/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁴,
- tekintettel az az Európai Innovációs és Technológiai Intézet létrehozásáról szóló 294/2008/EK rendelet módosításáról szóló, 2013. december 11-i 1292/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁵,
- tekintettel „Az Európai Innovációs és Technológiai Intézet (EIT) stratégiai innovációs tervéről: az EIT hozzájárulása az innovatívabb Európához” című, 2013. december 11-i 1312/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁶,
- tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság „A kék gazdaság innovációja: tengereink és óceánjaink növekedési és munkahely-teremtési potenciáljának feltárása” című, 2014. október 15-i véleményére⁷,
- tekintettel a Régiók Bizottsága „A kék gazdaság innovációja: tengereink és óceánjaink növekedési és munkahely-teremtési potenciáljának feltárása” című, 2014. december 3-i véleményére⁸,
- tekintettel a Bizottság „A part menti és tengeri turisztikai ágazat európai növekedési és foglalkoztatási stratégiája” című, 2014. február 20-i közleményére (COM(2014)0086),
- tekintettel a Versenyképességi Tanácsnak „Az idegenforgalom Európa kulturális, természeti és tengeri örökségének kiaknázása révén történő megerősítése” című, 2014. december 4-i következtetéseire,

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0300.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0438.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0178.

⁴ HL L 347., 2013.12.20., 104. o.

⁵ HL L 347., 2013.12.20., 174. o.

⁶ HL L 347., 2013.12.20., 892. o.

⁷ HL C 12., 2015.1.15., 93. o.

⁸ HL C 19., 2015.1.21., 24. o.

- tekintettel a 2012. június 20–22-én a braziliai Rio de Janeiróban megrendezett, fenntartható fejlődésről szóló ENSZ-konferencián (Rio+20) elfogadott zárónyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Halászati Bizottság és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A8-0214/2015),
- A. mivel a „kék gazdaság” koncepciója a tengerekhez és óceánokhoz kapcsolódó gazdasági tevékenységi ágazatok széles körére terjed ki, többek között az olyan hagyományos vagy bevett és újonnan kialakuló ágazatokra, mint például a halászat, az akvakultúra, a tengeri és belvízi közlekedés, a kikötők és a logisztika, a turizmus és kedvtelési célú hajózás és körutazás, a hajóépítés és hajójavítás, a tengeri létesítmények és a part menti övezetek védelmét szolgáló építmények, az ásványi erőforrások tengeri feltárása és kitermelése, az offshore szélenergia és a tengeri energia hasznosítása és a biotechnológia;
- B. mivel a kék gazdaság fejlesztésének azon fenntartható gazdasági tevékenységekre kell összpontosítania, amelyek megfelelnek a jelenlegi és a jövőbeli generációk igényeinek, és amelyek jólétet teremtenek a társadalom számára;
- C. mivel a kék gazdaság kidolgozásába nem építették be komolyan a tudományos ismereteket, ami a kutatás és az innováció alapja, és mivel a tudomány és technológia kék gazdasághoz kapcsolódó területei nagyon sokrétűek;
- D. mivel a tengeri természetes környezet védelme és megőrzése alapvető fontosságú a kék gazdaság fenntartásához, támogatásához és fejlesztéséhez, és a tengeri ökoszisztémák életképessége előfeltétele a tengeri és óceáni erőforrások kiaknázásának; mivel a növekedés megvalósítása és a munkahelyteremtés céljából az innovációnak és a fenntarthatóságnak kell a kék gazdaság alappilléreit képeznie;
- E. mivel jelentős adat-, információ és tudáshiány mutatkozik a tengerekkel és óceánokkal, azok erőforrásaival és biológiai sokféleségével, illetve ezen erőforrások és az emberi tevékenységek közötti interakciókkal és az utóbbiak – folyamatban lévő vagy kialakuló – környezeti és kumulatív hatásával kapcsolatban, és mivel mindez komolyan korlátozza ezen erőforrások fenntartható felhasználását, gátolja az innovációt és korlátozza a tengerekben és óceánokban rejlő potenciál teljes kihasználását akkor, amikor gyors ütemben növekszik a globális populáció, ami miatt tengereinket és óceánjainkat egyre inkább az élelmiszerek, a terület, az energia és az ásványok kinyerése céljából fogják használni, és ami ekként azok fenntartható használata tekintetében szisztematikusabb megközelítést tesz szükségessé;
- F. mivel a tengeri ökoszisztémák a biológiai sokféleség emberi tevékenységekre érzékeny, törekeny bölcsőjét képezik, továbbá mivel az érzékeny területek megfelelő kezelésének, fejlesztésének és védelmének elősegítése céljából egyre fontosabbá válik az élőhelytípusok elhelyezkedésével és méretével kapcsolatos pontos információk megszerzése és megosztása;
- G. mivel a kék gazdaságban megvalósítható innováció sikerének akadályait nem csak a tudományos ismeretek hiánya képezi – amit az egyetemek, vállalkozások és

kutatóintézetek élvonalbeli kutatásokon keresztül próbálnak kezelni –, azt jelentősen gátolják a mind az állami, mind pedig a magánforrásokból érkező finanszírozás előtti akadályok;

- H. mivel a tengeri erőforrásoknak a fenntartható megújuló energiaforrások kialakítása céljából történő kiaknázásában rejlő potenciál – a tagállamok nem uniós energiaforrásoktól való függésének mérséklésén keresztül – jelentős mértékben hozzájárulhat az EU energiabiztonsági stratégiájához;
- I. mivel a kék gazdaság fenntartható fejlesztése – az egyes földrajzi területek sajátos és eltérő szükségleteinek és különbségeinek figyelembevételével – komolyan ösztönözhetné a gazdaság növekedését és fejlődését, csakúgy, mint a munkahelyek létrehozását, különösen a part menti régiókban, a legkülső régiókban, és a szigeteken;
- J. mivel a tengerekhez és óceánokhoz kapcsolódó kutatásba és innovációba irányuló nagyobb mértékű beruházás hathatósan támogatja a gazdasági, társadalmi és területi kohézióval kapcsolatos célok megvalósulását, és mérsékelheti a tagállamok közötti egyre nagyobb aszimmetriákat és különbségeket, továbbá erősítheti a tengerpolitika és a kék gazdaság területén az EU világszintű pozícióját (például a környezetvédelmi technológia exportja révén), tekintettel arra, hogy az innováció és munkahely-teremtés során a kkv-knak és a családi vállalkozásoknak fontos szerep jut;
- K. mivel a kék gazdaság keretében folytatott tevékenységekkel összefüggésben figyelembe kell venni a különböző – nemzetközi, európai és tagállami – illetékességi szinteket; mivel a kék gazdaság fejlesztésével kapcsolatos ágazati prioritások tagállamonként eltérhetnek, egyrészt a hagyományos vagy megszilárdult ágazatok múltbeli fejlesztéseinek, másrészt a meglévő erőforrásoknak és az egyes tagállamok feljövőben levő ágazataiban rejlő fejlesztési lehetőségeknek a függvényében;
- L. mivel a kék gazdaságban rejlő innovációs lehetőségek kihasználása készségekkel rendelkező, tanult és megfelelően képzett munkaerőt igényel; mivel a készségek területén jelenleg olyan űr tapasztalható, amelyet kezelni kell;
- M. mivel a kék gazdaság lehetőségeinek kiaknázása ürügyén nem szabad, hogy a tengerekben és óceánokban ismét olyan módon aknázzák ki az erőforrásokat és olyan növekedési modelleket alkalmazzanak, amelyek nem fenntarthatók, és mivel a tengerek és óceánok erőforrásainak kiaknázása során szigorúan figyelembe kell venni az ezen erőforrásokkal való megfelelő gazdálkodás és ezek megóvásának szükségességét, a tengeri ökoszisztémákhoz kapcsolódó egyensúlyok megőrzését és adott esetben helyreállítását, valamint azt, hogy innovatív módszerekkel erőforrás-kímélő módon kell fellépni a tengerek szennyezésével, különösen a növekvő mennyiségű műanyagszeméttel, műanyag-agglomerátummal és a felbomló műanyag mikrorészecskékkel szemben, és ezek innovatív újrahasznosítását lehetőségnek kell tekinteni;
- N. mivel számos parti és tengeri környezetgazdálkodási eszközt támogat a tengerfenék feltérképezése – többek között a nyomon követéssel foglalkozó felmérések megtervezése – azáltal, hogy meghatározza azokat a területeket, amelyek valószínűleg támogatni fognak valamely érdeklődésre számot tartó adott élőhelyet, vagy információt nyújt azzal a céllal, hogy segítsen környezetvédelmi szempontból fenntartható módon meghatározni a tengeri projektek – például a kikötőgátak és a kishajó-kikötők

fejlesztése, a partvédelmi munkálatok, a part menti szélérőművek és területnyerés – helyét és megtervezni azokat;

- O. mivel – a Lisszaboni Szerződés 190. cikkével és a Rio+20 nyilatkozattal összhangban – az elővigyázatosság elvének és az ökoszisztémára épülő megközelítésnek kell a tengeri környezetre hatást gyakorló valamennyi tevékenység irányításának középpontjában állnia;
- P. mivel az Európai Unió számos, a kék gazdasághoz kapcsolódó tevékenységet és a kék gazdaságban megvalósuló innovációt érintő programot és iránymutatást dolgozott ki és terjesztett elő, amelyeket értékelni kell a tekintetben, hogy milyen konkrét eredményekkel segítik a tagállamoknak, valamint a regionális és helyi hatóságoknak a kék gazdaság kialakítására irányuló erőfeszítéseit;
- Q. mivel egy új, fenntartható kék gazdaság támogatása és fejlesztése az uniós fejlesztéspolitikának, külpolitikának és az Unió a Mediterrán Térségért (EUROMED) kezdeményezésnek is a részét kell, hogy képezze, és különösen a Földközi-tengerrel határos afrikai államokat, az Indiai-óceán kelet-afrikai szigetállamait és az AKCS-országokkal kötött gazdasági partnerségi megállapodások szigetállamait partneri módon figyelembe kell venni a fenntartható tengergazdálkodás („kék gazdaság”) kiépítése során;
- R. mivel a part menti és a szigeteken élő közösségek helyi és regionális hatóságai megkerülhetetlen érdekelt felek a kék gazdaság lehetőségéről és annak megvalósításáról folytatott vitában;
- S. mivel a part menti területek a közép- és hosszú távú fejlesztési lehetőségeiket meghatározó egyedi sajátosságokkal rendelkeznek;
- T. mivel az európai óceánok és tengerek igencsak eltérőek: kezdve Írország partjainál az Atlanti-óceán mélységeitől, Romániában a Fekete-tenger mélységéig, valamint a Jeges-tengertől a Földközi-tenger melegebb vizeiig;
- U. mivel az idegenforgalom az EU GDP-jének 5%-át teszi ki, 12 millió munkahelyet teremt és 2,2 millió vállalkozást ad; mivel a kulturális idegenforgalom a páneurópai idegenforgalomnak csaknem 40%-át adja; mivel a tengeri és part menti idegenforgalom teszi ki az összes európai idegenforgalmi tevékenység egyharmadát, és 3,2 millió munkavállalót alkalmaz;
- V. mivel a jelenlegi becslések szerint az EU GDP-jének 3–5%-a származik a tengeri ágazatból, mely mintegy 5,6 millió munkahelyet biztosít és 495 milliárd eurót termel az európai gazdaság számára;
- W. mivel a tengeri molekulák számát jelenleg jóval többre becsülik, mint a szárazföldiekét, és hallatlan kutatási potenciált jelentenek az egészségügy, a kozmetikumok és a biotechnológiák területén;
- X. mivel az integrált tengerpolitika fontos szerepet tölt be a kék gazdaság tevékenységeinek előmozdításában, különösen azáltal, hogy az Európa tengereivel kapcsolatos valamennyi jelenlegi kihívást integrált módon kívánja kezelni;

- Y. mivel a halászati fejlesztési csoportok az előző KHP alatt bizonyították, hogy mivel maguk döntenek saját fejlődésükről és maguk játsszák abban a főszerepet, nagymértékben hozzájárulnak a munkahelyteremtéshez és a jólét megteremtéséhez, valamint a társadalmi és területi kohézióhoz;
1. tudomásul veszi a Bizottság „A kék gazdaság innovációja: tengereink és óceánjaink növekedési és munkahely-teremtési potenciáljának feltárása” című közleményét; megjegyzi, hogy a közlemény tárgya korlátozott és nem terjed ki a kék gazdasághoz tartozó valamennyi ágazatra; kéri a Bizottságot, hogy alkalmazzon átfogóbb és az innováció, illetve a különböző ágazatokban a munkahelyteremtés kihívásait jobban integráló megközelítést;
 2. úgy véli, hogy konkrétan meg kell határozni a kék gazdaság fogalmát, kibővítve azt az óceánokkal, tengerekkel parti ökoszisztémákkal, a kapcsolódó szárazfölddel és a part menti övezetekkel kapcsolatos valamennyi ágazati és ágazatközi tevékenységre, beleértve a közvetlen és közvetett támogatásokat egyaránt; felhívja a figyelmet az innováció horizontális jelentőségére mindezen – akár hagyományos, akár újonnan kialakuló – tevékenységekben;
 3. hangsúlyozza, hogy ezen ágazat 2020-ra történő fellendítése érdekében ki kell dolgozni a kék gazdaság tevékenységeire vonatkozó stratégiai tervet, a közvetlen finanszírozás módjait, a prioritások meghatározását és egy cselekvési tervet, amely tartalmazza az együttműködési mechanizmusokra vonatkozó elképzeléseket és az infrastrukturális beruházásokat is;
 4. sürgeti a tagállamokat, hogy végezzék el a kék gazdasággal összefüggő tevékenységeik terjedelmének tudományos elemzését és számszerűsítését és felszólít egy olyan stratégia kidolgozására, amely magában foglalja a tengerhasznosítással összefüggő valamennyi ágazatra vonatkozó uniós kezdeményezéseket; felhívja a Bizottságot, hogy írja össze az általa korábban finanszírozott, a kék gazdaság számára releváns számos projektet és kezdje meg a kék gazdaság Európai Unió számára meglévő jelentőségének és súlyának átfogó tanulmányozását;
 5. hangsúlyozza, hogy az óceánok és a tengerek már jelenleg is jelentős emberi nyomásnak és az azzal kapcsolatos következményeknek vannak kitéve (szennyezés, környezeti károk és éghajlatváltozás, az erőforrások túlzott kiaknázása, túlhalászás stb.), a tengerek és az óceánok azonban továbbra is rendelkeznek olyan ökoszisztéma-tartalékokkal, amelyek nem hozzáférhetők, ezért épek; úgy véli, hogy a kék gazdaságnak ezért fontolóra kell vennie a tengerek és óceánok ökoszisztémájának, biológiai sokféleségének, ellenállóképességének és produktivitásának megóvását, helyreállítását és fenntartását, beleértve a tengerek biodiverzitásának és ökoszisztémájának működésévek kapcsolatos szolgáltatásokat is; úgy véli, hogy az elővigyázatosság elvének és az ökoszisztémára épülő megközelítésnek kell a kék gazdaság középpontjában állnia;
 6. hangsúlyozza az új technológiának a tengeri ökoszisztémák romlásának ellensúlyozásában játszott jelentős szerepét és a kék gazdaság és zöld gazdaság közötti kapcsolatot, különösen tekintettel a tengerek innovatív tisztítását lehetővé tevő módszerekre és a környezetkárosító műanyagok költséghatékony újrahasznosítására;

7. emlékeztet arra, hogy a tengerek és óceánok, ezen belül a tengerfenék és a tengeri élővilág jobb ismerete, valamint a környezeti hatásvizsgálat lehetővé teszi a tengeri erőforrások fenntartható kiaknázását, tökéletesítve azokat a tudományos alapokat, amelyeken a tengerrel kapcsolatos különböző uniós szakpolitikák alapulnak;
8. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal szorosan együttműködve (a fenti tudományos elemzés és összeírás lezárulását követően) értékelje a kék gazdaság (ágazati, regionális, nemzeti és európai szintű) finanszírozási szükségleteit, tekintetbe véve fenntartható növekedési, fejlesztési és munkahely-teremtési potenciáljának megvalósulását, különös figyelmet fordítva a start-upok, a kkv-kra és a családi vállalkozásokra és a halászártól fokozottan függő régiókra;
9. hangsúlyozza, hogy a kék gazdaság fenntartható fejlődéséhez a tudásra és kutatásra irányuló jelentősebb beruházásokra van szükség; sajnálatosnak tartja, hogy a K+F+I tevékenységeket célzó állami beruházások csökkentése rövid és hosszú távon is hatással van a nemzeti kutatási rendszerekre; úgy véli, hogy a tengeri környezet és a benne rejlő gazdasági potenciál jobb megértése érdekében az EU-nak és a tagállamoknak jelentős finanszírozást kell biztosítaniuk a folytonosság és a hosszú távú kiszámíthatóság garantálása mellett, nem veszélyeztetve mindeközben a már létező és működő programok finanszírozását;
10. felszólítja a Bizottságot, hogy más nemzetközi szervezetekkel együttműködve mozdítsa elő az uniós vizekben és az Unió határain kívüli vizekben élő tengeri populációk állapotára vonatkozó naprakész és rendszeres tudományos adatok gyűjtését; emlékeztet a tengerkutatás és tengerhasznosítási célú kutatás multidiszciplináris jellegére és hangsúlyozza a tengerkutatás és tengerhasznosítási célú kutatás különböző területeire és ágaira kiterjedő, átfogó tudományos megközelítés támogatásának fontosságát;
11. konkrét célok és határidők meghatározását szorgalmazza az adatok – mind a tengerfenékekkel, mind pedig a vízzel és a biológiai erőforrásokkal kapcsolatos adatok – átláthatóvá, hozzáférhetővé, teljesen átjárhatóvá és harmonizálása érdekében; az innováció erősítése és annak biztosítása érdekében, hogy a forrásokat ne pazarolják el és a projektek ne duplikálódjanak, kéri a tengerekkel és óceánokkal kapcsolatos információk nyilvános hozzáférhetőségét; úgy véli, hogy az adatok megszerzésére irányuló projektekbe való befektetés a termelékenységhez és a fokozott innovációhoz is hozzá járulni;
12. kéri, hogy a közforrásokból finanszírozott kutatási eredményeket – nem kereskedelmi célokból – hozzák nyilvánosságra (megőrizve a tagállamok számára stratégiai fontosságú adatokat), és hogy ezt az alapelvet kötelező jelleggel alkalmazzák az uniós kutatási programok partnerei esetében; ösztönzi, hogy tegyék lehetővé az említett kutatások eredményeit alátámasztó adatokhoz való szabad hozzáférést; felszólít egy, a tengeri ágazatban működő magánvállalkozásokat a gazdasági szempontból nem érzékeny adatok kutatási célokból való megosztására ösztönző uniós kezdeményezésre és sürgeti a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb tegye hozzáférhetővé a Horizont 2020 program keretében megvalósított kutatásokról szóló tájékoztatói platformot;
13. felszólít arra, hogy az EMODnet projekt az emberi hatásokra vonatkozó részében kifejezetten foglalja magában a kumulatív hatásokkal, a tengeri szeméttel, a tengeri zajjal, valamint az endokrin rendszert károsító oldódó anyagokkal kapcsolatos adatok felmérését;

14. elutasítja a Horizont 2020 kutatási és innovációs keretprogram költségvetésének a Bizottság által javasolt megnyirbálását;
15. sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen rendszeres értékeléseket a Horizont 2020 program végrehajtására vonatkozóan a kék gazdaságot érintő területeken, és hozza nyilvánosságra az értékelés eredményeit; támogatja a „Horizont 2020” keretében a tengeri iparághoz kapcsolódó, speciális partnerség létrehozását, és felszólít arra, hogy vegyék ezt fel a „Horizont 2020” 2016–2017-es munkaprogramjába; úgy véli, hogy nagyobb erőfeszítést kell tenni a kutatás és az ipar közötti kapcsolatok javítására az új termékek és eljárások kidolgozása során;
16. felhívja a figyelmet arra, hogy a tagállamoknak és a regionális hatóságoknak meghatározó felelősségük van a kék gazdaság kialakításában, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy támogassa és segítse elő a tagállamok és a regionális hatóságok közötti (a terület jelenlegi problémáinak kezelésére irányuló) együttműködés valamennyi formáját, például a közös programozási kezdeményezéseket, bevonva a tengeri klasztereket, a halászokat és a helyi közösségeket is; hangsúlyozza a makroregionális stratégiák szerepét a közös kihívások kezelésében és a közös lehetőségek feltárásában (például az adriai- és jón-tengeri régióra vonatkozó uniós stratégia) és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is építsenek a BONUS-hoz hasonló, sikeres regionális kutatási projektekre;
17. felszólít arra, hogy a tagállamok közötti együttműködés és partnerségek járuljanak hozzá az uniós és nemzeti eszközökön keresztül rendelkezésre álló finanszírozás hatékonyabb célirányosabbá tételéhez; hangsúlyozza, hogy a prioritások meghatározása során figyelembe kell venni a kék gazdaság finanszírozásának közvetlen hatásait és a közvetlen eredményeket;
18. hangsúlyozza, hogy a tagállamok érdekeltek a Földközi-tenger déli partján elhelyezkedő országokkal való együttműködés kibővítésében és felhívja a tagállamokat, hogy a kék gazdaságot is tekintsék az együttműködés egyik területének; ösztönzi a nem uniós országokkal (Unió a Mediterrán Térségért, Fekete-tengeri Gazdasági Együttműködési Szervezet) való együttműködés valamennyi formáját és felhívja a Bizottságot, hogy tegye az uniós fejlesztéspolitika egyik céljává a fenntartható kék gazdaság fejlesztésének támogatását;
19. felszólítja a Bizottságot, hogy teremtsen meg a kék gazdaság területén a megújuló energiába való befektetés kedvező szabályozási és jogi feltételeit, és hogy terjessze elő a kutatás, a vállalkozások és a kormányok támogatásának olyan egyértelmű és stabil keretét, amely lehetővé teszi a megújuló energia fejlesztésére irányuló innovatív projektekre való fokozott befektetést;
20. hangsúlyozza, hogy az európai óceánok és tengerek rendkívül különbözőek, ezért fontos, hogy a Bizottság ne egy kaptafára készült megközelítést alkalmazzon; felhívja a figyelmet, hogy a kék gazdaság különböző ágazatai tekintetében átfogó, olyan közös elveken alapuló megközelítés előmozdítására van szükség, mint a fenntarthatóság, elismerve és tiszteletben tartva különböző a régiók jellegzetességeit és igényeit, valamint a különböző tagállamok prioritásait, és támogatva a tagállamokat e prioritások fejlesztésében;

21. felhívja a Bizottságot és ügynökségeit, hogy támogassák a tagállamokat a tengeri gazdaság fejlesztését célzó nemzeti és regionális stratégiák kialakításában és végrehajtásában;
22. felhívja a figyelmet a kék gazdaság néhány hagyományosabb ágazatának (többek között a halászat és a hajóépítés és -javítás) visszafejlődésére és nyilvánvaló hanyatlására, ami különösen azokban a régiókban tapasztalható, ahol e tevékenységek alapvető szerepet játszottak, gazdasági tevékenységet generáltak az értéklánc felsőbb és alsóbb szakaszain egyaránt, munkahelyeket hoztak létre és előmozdították a fejlődést; úgy véli, hogy a kék gazdaságra irányuló uniós stratégiák nem feledkezhetnek meg e tevékenységekről és régiókról, és ki kell emelniük az innovációnak a hanyatló tendencia megfordítására irányuló potenciálját, továbbá ki kell aknázniuk ennek érdekében az európai know-how-t (pl. a hajók utólagos felszerelése terén);
23. hangsúlyozza a tenger- és a tengerészeti kutatás, valamint a kutatók, a tagállamok és a régiók közötti, e területekkel kapcsolatos erőteljesebb együttműködés fontosságát a tagállamok közötti szakadék és a bizonyos területeken való földrajzi koncentráció megszüntetése, valamint a tengerparti területek versenyképességének növelése és a minőségi és fenntartható helyi munkahelyek létesítésének ösztönzése érdekében;
24. úgy véli, hogy a képzett szakemberek – például kutatók, mérnökök, technikusok és szakmunkások – hiánya a különféle szakmákban és ágazatokban megkerülhetetlen akadályt jelent a kék gazdaságban rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázása előtt; hangsúlyozza, hogy ez a hiány abból ered, hogy a tagállamok egyre kevésbé foglalkoznak a tudomány és az oktatás területével és egyre kevésbé fektetnek be oda, és nem becsülik meg a még meglévő szakembereket – különösen a gazdasági válság által legsúlyosabban érintett tagállamokban –, ezért felszólít e két tendencia azonnali megfordítására; sürgeti a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy fektessenek be a kék növekedés és a tengerekkel kapcsolatos ismeretek ambiciózus társadalmi vetületébe annak érdekében, hogy előmozdítsák a tengeri szakmákhoz kapcsolódó képzést és a fiatalok e szakmákhoz való hozzáférését; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák mind a felsőoktatást, mind a szakképzést, valamint a folyamatos képzésre irányuló programokat, és hogy biztosítsák, hogy azokban a kék gazdaság nézőpontja is megjelenjen;
25. sürgeti a tagállamokat, a regionális hatóságokat, az oktatási intézményeket, és az ágazatot, hogy működjenek együtt és teremtsenek szinergiákat, valamint határozzák meg a kék gazdaság területén az átfogó kutatási kérdéseket, annak érdekében, hogy előmozdítsák a fiatalok képzését és a kék növekedéssel összefüggő szakmákhoz való hozzáférését;
26. úgy véli, hogy a kék gazdaság megfelelő fejlődéséhez meg kell teremteni a kapcsolódó szakmák méltóságát, és stabil, jogokkal biztosított munkahelyeket kell teremteni, ideértve a tengeri munkavállalók egészségügyi és munkavédelmi jogainak biztosítását, és e jogok társadalmi tudatosítását annak érdekében, hogy az ágazat megtartsa vonzerejét; emellett úgy véli – figyelemmel arra, hogy a kék gazdaságban hagyományosan és még jelenleg is főként férfiak vesznek részt –, hogy az EU-nak most kell elismernie, hogy ez a legalkalmasabb pillanat arra, hogy a nőket a gazdaság e területére csábítsa; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy érvényesítsék a nemek közötti egyenlőség elveit a kék gazdaság fejlesztésének valamennyi

szakaszában, és támogatassák és fokozzák a nők tényleges részvételét a kék gazdaságban;

27. sürgeti a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a munkavállalók jogait és garantálja a biztonságos munkafeltételeket a kék gazdaság valamennyi – már létező vagy születőben lévő – ágazatában;
28. felszólítja a Bizottságot, hogy gyűjtse össze és elemezze a tengerrel összefüggő állásokkal (a jogi szakmáktól a mérnökin át a környezetmenedzsmenig, a búvároktatóktól a halászokon át a tengeri technikusokig) kapcsolatos adatokat valamennyi szinten, és használja fel ezeket az adatokat, hogy feltárja a különböző szinteken rendelkezésre álló – a hagyományos, kialakulóban lévő és az esetlegesen kialakuló, teljesen új – álláslehetőségeket;
29. felszólítja a Bizottságot, hogy határozza meg a kék gazdaság tevékenységeinek finanszírozására rendelkezésre álló összes európai alapot, és egyesítse azokat a polgárok számára elérhető egyetlen programban; felszólítja a Bizottságot, hogy különítsen el forrásokat a kék innovációra és növekedésre az alapkutatás, a K+F, a képzés, a munkahelyteremtés, a vállalkozásindítás, a kkv-k, a szociális vállalkozások, a szövetkezetek, az oktatás és a tanulószereződéses gyakorlati képzés, a partvidéki szegénység csökkentése, a biotechnológiai fejlesztés, a szállítási összeköttetések, az energetikai összekapcsolhatóság, a hajóépítés és -javítás, a partvidékek szélessávú internethez való hozzáférése, a környezetvédelem, valamint az innovatív termékek, szolgáltatások és folyamatok értékesítésének finanszírozása céljából;
30. úgy véli, hogy a kék gazdaságba történő befektetéseknek többek között a nem a véges erőforrásokra épülő ökoinnovációt, az erőforrás-hatékonyságot, a körforgásos gazdaságot, a természet megóvását, a tengerek és tengerpartok megóvását, az éghajlatváltozás mérséklését és a hatásaira való felkészülést, valamint az erőforrások fenntartható használatát (hosszú távon a természetes megújulásnál kisebb vagy azzal egyenlő mértékű felhasználás) kellene előnyben részesíteniük; felhívja a Bizottságot, hogy ezeket az elveket foglalja bele jelenlegi és jövőbeli támogatási programjaiba;
31. kéri megfelelő pénzügyi keret létrehozását az innováció, a kék gazdaság fenntartható fejlődése és a munkahelyteremtés ösztönzésére, amely egymással ötvözi, összehangolja és könnyebben hozzáférhetővé teszi a különböző rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket: a strukturális és beruházási alapokat (Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA), Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA), Európai Szociális Alap (ESZA), Kohéziós Alap), a kutatási keretprogramot, a kék gazdaságra összpontosító jövőbeli tudományos és innovációs társulás (TIT) esetleges létrehozását, az Európai Stratégiai Beruházási Alapot és egyebeket; felhívja a figyelmet arra, hogy a különféle eszközöket jobban hozzá kell igazítani a különféle szereplők – közintézmények, önkormányzatok, vállalkozások és különösen a kkv-k, nem kormányzat szervek stb. – igényeihez, valamint növelni kell a meglévő lehetőségek nyilvánosság előtti ismertségét;
32. határozottan sajnálja, hogy egyes tagállamokban késedelmet szenved az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA) programozása;
33. úgy véli, hogy – különösen egyes tagállamokban – az állami beruházás meghatározó szerepet játszik a kék gazdaság fejlődésének fellendítésében és a benne rejlő lehetőségek teljes mértékű kihasználásában, nem feledkezve meg a magánberuházások

szerepéről sem; hangsúlyozza, hogy a kék gazdaságba való befektetés több projekt középpontjának az elegyítését kívánja meg: az infrastrukturális projektektől kezdve a finanszírozáshoz való hozzáférésben nyújtott további támogatást igénylő, a kkv-kba való különféle, kisebb befektetéseikig;

34. hangsúlyozza, hogy a tengeri kék gazdaságot támogató parti iparágak képezik az elengedhetetlen kapcsolatot a tengeri innováció biztosításához, és felkéri a Bizottságot, hogy biztosítson fokozott támogatást e parti iparágak számára;
35. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az intelligens specializációs stratégiák ösztönzésére irányuló tagállami erőfeszítéseket a kék gazdaság számos ágazatához kapcsolódó értékláncok létrehozása és kiaknázása érdekében; úgy véli, hogy a klaszterek és hiperklaszterek fejlesztése keretében a tagállamoknak aktív szerepet kell vállalniuk az ágazati és ágazatok közötti szinergiák ösztönzésében; úgy véli, hogy a tengerkutató és technológiafejlesztési stratégiákat először kísérleti jelleggel kell elindítani, így követendő gyakorlatokkal tudnának szolgálni a tágabb kék gazdaság számára;
36. úgy véli, hogy a különböző stratégiák, tervek és programok, valamint a konkrét nemzeti jogszabályok végrehajtása elősegítheti, hogy a különböző tagállamokban a kék gazdaság fejlesztése szempontjából kedvezőbb politikai és intézményi keret jöjjön létre; kiemeli, hogy e stratégiáknak, terveknek és programoknak, valamint a konkrét nemzeti jogszabályoknak hozzá kell járulniuk az emberi tevékenységek és a tengeri és part menti környezet közötti harmonikus és fenntartható interakcióhoz; hangsúlyozza a tengeri területrendezés fontosságát a kék gazdaság fenntartható és összehangolt fejlődése szempontjából, továbbá az összes érintett ágazat érdekei egyforma figyelembe vételének, a szárazföld–tenger kölcsönhatásoknak és a tengerparti övezetek integrált kezelésének fontosságát; emlékeztet a tengeri területrendezésről szóló irányelvre, a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvre és az – uniós szinten és a tengeri medencék szintjén végrehajtott – integrált tengerpolitikára;
37. felhívja a figyelmet, hogy az állami vagy többségi állami tulajdonban lévő vállalatok fontos szerepet játszanak az olyan területeken, mint a kereskedelmi hajózás, a kikötő-üzemeltetés, a hajóipar és a tengeri és part menti védművek építése; elutasítja a kizárólag a magánszektor előnyben részesítő elképzeléseket, és úgy véli, hogy az állami szektor megerősítése és korszerűsítése a kék gazdaság dinamizálásának jelentős tényezője lehet;
38. úgy véli, hogy a kék gazdaság fenntartható fejlődésének biztosítása érdekében az összetartást fokozó következetes intézkedésekkel uniós szinten gondoskodni kell az erőfeszítések és hatáskörök nagyobb fokú integrációjáról és összehangolásáról; szükségesnek tartja a megfelelő ügynökségek és tengeri hatáskörökkel rendelkező meglévő ügynökségek kezében lévő szétszórt hatáskörök összefogását, mivel ez is egy módja a kék gazdaságban rejlő potenciál fejlesztése és teljes kiaknázása terén megvalósuló koordináció, együttműködés és a tagállamoknak nyújtott támogatások megerősítésének;
39. úgy véli, hogy a part menti és szigeti közösségeket teljes mértékben be kell vonni a kék gazdaság fejlesztésének valamennyi szakaszába, mivel ez előfeltétele az e gazdaságban rejlő innovációs, munkahely-teremtési, jóléti és fenntarthatósági potenciál kihasználásának; elismeri az „úszó városok” formájában megvalósuló terjeszkedés

kapcsán felmerülő innovatív megoldásokban rejlő potenciált és e megoldások szükségességét;

40. elismeri a part menti és szigeti közösségek sokféleségét és sajátosságát, és rendkívüli intézkedések elfogadására szólít fel annak érdekében, hogy ezeken a területeken a befektetési akadályok mérséklése és kedvező növekedési feltételek megteremtése révén hatékonyan előmozdítsák a kék gazdaság fejlődését;

Ágazati megközelítés

41. kéri a halászati ágazat modernizálása és fenntartható fejlődése, a halászati termékek feldolgozása támogatásának fokozását a nagyobb hozzáadott érték megteremtése érdekében, előtérbe helyezve a kisipari halászatot és növelve a halászati eszközök szelektivitását, mérsékelve a halászat energiafogyasztását és környezeti hatásait, valamint hatékonyabb módokat biztosítva az illegális, szabályozatlan és bejelentés nélküli halászat elleni küzdelemhez; emlékeztet arra, hogy az erőforrás-élőhelyek feltérképezése és osztályozása alapvető fontosságú az életképes, fenntartható, és megfelelően irányított halászati ágazat megteremtéséhez; hangsúlyozza, hogy a halászatra vonatkozó, a politikai döntéseket megalapozó tudományos adatokat teljes körűen nyilvánosságra kell hozni;
42. kéri a Bizottságot, hogy hozza meg a szükséges intézkedéseket a halászati fejlesztési csoportok új KHP keretén belüli megerősítése érdekében, és biztosítson számukra több forrást, lehetővé téve szerepük kialakítását, és elősegítve az említett, területek közötti együttműködést;
43. hangsúlyozza, hogy meg kell határozni és támogatni kell bizonyos kulturális és természeti látnivalókat; hangsúlyozza a „tiltott” övezetek jelentőségét az érintetlen területek túlélésének, valamint a túlságosan kiaknázott tengerfenéki területek regenerálódásának elősegítése érdekében, hozzájárulva tengereink jövőbeli fenntarthatóságához;
44. úgy véli, hogy az európai akvakultúra fenntartható fejlődéséhez nélkülözhetetlen az új fajok, és különösen az őshonos fajok tenyésztésével, a takarmány fenntartható származásának biztosításával, a takarmány kárbavesztésének megakadályozásával, a biológiai sokféleségre gyakorolt hatás minimálisra csökkentésével és a vegyi anyagok és gyógyszerek használatából eredő hatás mérséklésével kapcsolatos, valamint az új vagy jelentősen javított termékek kidolgozása területéhez kapcsolódó tudományos kutatás és technológiafejlesztés fokozottabb támogatása, hogy biztosítani lehessen az élelmiszer-termelés és -kínálat diverzifikálását és az élelmiszerek minőségének javítását, biztosítva egyúttal a jobb környezeti biztonságot is; kiemeli, hogy a víz alatti domborzatra és a tengerfenék összetételére vonatkozó pontos ismeretek alapvető fontossággal bírnak a helyi akvakultúra-ipar terjeszkedésére leginkább megfelelő területek kiválasztása, ezek fenntartó kapacitásának felbecslése, valamint az akvakultúrával kapcsolatos tevékenységekből eredő szennyezés modellezése szempontjából;
45. javasolja a környezeti – és tágabb fenntarthatósági – kritériumoknak a termelési normákba és a címkézésbe való beépítését, hogy jutalmazza a felelős termelőket, valamint hogy e szektor bővülésével egyidejűleg a fogyasztók egyre tájékozottabb döntéseket hozhassanak; kéri az akvakultúra megfelelő szabályozását, és a vízminőség

romlásának mérséklését célzó intézkedések megtételét; felszólít a hagyományos akvakultúra-termelési módszerekről az ökológiai akvakultúrára való átállás támogatására;

46. úgy véli, hogy a tengeri és folyami szállítás, a többi áruszállítási móddal összehasonlított energiafogyasztása és a cseppfolyós propán-bután gázra (LPG) való átállás műszaki egyszerűsége miatt egyre döntőbb szerephez jut; az energiahatékonyság fokozása, az energiaforrások diverzifikálása és a szennyező kibocsátások mérséklése érdekében kéri a források átcsoportosítását ezen ágazat innovációjának támogatására;
47. megismétli, hogy azonnali intézkedésekre van szükség a tengeri közlekedés területén a hatékonyság javítása és az ágazat szén-dioxid-mentesítésének felgyorsítása érdekében, valamint hogy ebben az ágazatban tisztább hagyományos üzemanyagként ösztönözni kell a cseppfolyósított propán-bután gáz (LPG) fejlesztését és alkalmazását;
48. hangsúlyozza a hajóépítési és -javítási tevékenységek stratégiai fontosságát és azok kapcsolatát számos más ágazattal, például az acéliparral, a tengeri szállítással, a halászattal és a hajós idegenforgalommal; úgy véli, hogy a technológiai innováció és a rendkívül specializált eljárások révén több hozzáadott értéket lehet előállítani, és ezáltal javulhat az ágazat világszintű versenyképessége és lesz remény a szektor jelenlegi hanyatló tendenciájának megfordítására; fenntartja, hogy egyedi támogató intézkedésekre van szükség az európai hajóépítő és különlegesacél-ágazat különböző formáinak újraélesztése és modernizálása céljából;
49. felszólítja a Bizottságot, hogy teljes körűen vizsgálja felül az európai hajóépítő-iparra vonatkozó politikáját, és határozottan támogatja az európai hajóépítés újjáélesztésére és korszerűsítésére irányuló célzott támogatást;
50. úgy véli, hogy erőteljesebb hangsúlyt kellene fektetni a tengerek idegenforgalomban betöltött szerepére és a tengerek fenntarthatóságára; megállapítja, hogy az európai tengeri és part menti idegenforgalom harmadik országokbeli versennyel szembesül; hangsúlyozza, hogy az EU-nak tökélet kell kovácsolnia kulturális gazdagságából, hogy fenntartható és jó minőségű tengeri és part menti idegenforgalmi szolgáltatásokat tudjon kínálni; úgy véli, hogy a kulturális örökség és a tengeri és part menti idegenforgalom – az idegenforgalmi kínálat diverzifikálása révén – meghatározó szerepet játszhat több fogyasztó és vállalkozás bevonásában; hangsúlyozza, hogy a kulturális örökség, a tengeri és a part menti idegenforgalom pozitívan járul hozzá Európa fenntartható gazdasági növekedésével és munkahely-teremtéssel kapcsolatos céljaihoz; felszólít a vízi idegenforgalmi ágazat túlnyomó többségét alkotó kkv-k fokozott támogatására annak biztosításával kapcsolatban, hogy a meglévő és új munkahelyek fenntarthatóak és jó minőségűek legyenek, és egész évre szóljanak;
51. hangsúlyozza a társadalmi, gazdasági, és környezeti szempontból fenntartható idegenforgalmi formák előmozdításának fontosságát, amelyek a tengeri területek tekintetében a hozzáadott értékek jelentős forrását képezhetik;
52. elengedhetetlennek tartja, hogy a tenger alatti kulturális örökségnek megfelelő jelentőséget tulajdonítsanak a kék gazdaság keretében, különösen azért, mert a víz alatti örökség taníthatja a jelenkor társadalmát arról, hogy a tengert a múltban hogyan aknázták ki, hogy az emberek miként reagáltak – többek között – az éghajlatváltozásra

és a tengerszintek emelkedésére, továbbá azért, mert a tenger alatti kulturális örökség az idegenforgalom forrását képezi;

53. hangsúlyozza, hogy noha az EU továbbra is a kék gazdaság vezető globális szereplője, ebben az ágazatban ádáz nemzetközi verseny folyik, és csak a globális szinten egyenlő feltételek biztosíthatják a továbbiakban a fenntartható növekedést és az európai munkahelyteremtést ebben a komplex ágazatban;
54. úgy véli, hogy a part menti rendszerek pusztulásával (a szennyezéssel és a biológiai sokféleség csökkenésével), az ökoszisztéma rugalmasságával és helyreállításával, a partok eróziójával, valamint a partok védelmét szolgáló tengeri műtárgyak (többek között természeti alapú megoldások, pl. környezetbarát infrastruktúrák) létrehozásával foglalkozó tanulmányok a kék gazdaság fontos részei, amelyek egyre fontosabbak lesznek az éghajlatváltozás kontextusában; felszólít e területek fokozottabb uniós támogatására, és rugalmasságot kér az egyedi partprofilokkal rendelkező területek esetében és a partok eróziója miatti ismétlődő katasztrófák tekintetében;
55. felhívja a figyelmet a tengerek és az óceánok energetikai erőforrásaiban rejlő potenciálra a belső erőforrások kiaknázása, az energiaforrások diverzifikálása, valamint az éghajlati és energetikai célkitűzések elérése vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy a megújuló tengeri energiák jövőbeli ipari ágazatnak tekintendők, és e tekintetben felhívja a figyelmet a tiszta energia és a kék energia – például a kék energiáról szóló, 2014. január 20-i bizottsági közleményben említett árapály-, a hullám-, és az ozmózisból származó energia – kinyerésére szolgáló innovatív módszerek fejlesztésének fontosságára; rámutat, hogy a tagállamok közötti tengeri hálózatok óriási jelentőséggel bírnak; hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a szén-dioxid-leválasztással és -tárolással (CCS) kapcsolatos lehetőségeket, és folytatni kell azok feltérképezését;
56. hangsúlyozza, hogy a tengerek és óceánok rejtette erőforrások feltárása és kiaknázása során figyelembe kell venni a technológiatranszfer igényeit, nevezetesen a képzett és magasan képzett munkavállalók képzése terén, nem feledve a környezeti fenntarthatóság szigorú kritériumainak tiszteletben tartását sem; emlékeztet e tevékenységek multiplikátorhatására a foglalkoztatás és a kapcsolódó ágazatok vonatkozásában;
57. hangsúlyozza az új technológiának pl. a tengeri ökoszisztémák romlásának ellensúlyozásában vagy a kibocsátott szén-dioxid leválasztásában és tárolásában játszott jelentős szerepét; felszólítja a Bizottságot, hogy elemezze tovább, miként lehet gazdasági szempontból életképes módon alkalmazni a szén-dioxid biztonságos és költséghatékony szállítására alkalmas technológiát és kiegészítő infrastruktúrát;
58. rámutat, hogy a kék energiát – például a szél-, a hullám, illetve a napenergiát, az óceáni áramlatokat, az ozmózisenergiát, a termikusenergia-átalakítást – alkalmazó erőművek optimális elhelyezkedése számos tényezőtől – többek között a vízmélységtől, a tengerfenék jellemzőitől, az oceanográfiai jellemzőktől, valamint a parttól való távolságtól – függhet; ezért úgy véli, hogy a víz alatti domborzatra, a tengerfenék jellemzőire, illetve a vertikális óceánprofilokra vonatkozóan a különböző nemzeti programok keretében gyűjtött adatok harmonizálása támogatást nyújthat a megújuló energiával kapcsolatos fejlesztések tekintetében a helyszín kiválasztására és az engedélyezésre vonatkozó politikák kialakításához; hangsúlyozza azt is, hogy a tengeri energiára épülő megoldásokra irányuló további kutatások elengedhetetlenek a

megfizethető, költség- és erőforrás-hatékony energiatechnológiai megoldások kidolgozásához;

59. úgy véli, hogy a kontinentális talapat ásványkincseinek feltárása és kiaknázása megköveteli az államok folyamatos jelenlétét az információk biztosítása, a bányászati tilalom alá eső területek meghatározása, a környezeti hatások értékelése, a kockázatok elemzése és minimalizálása, valamint a szuverenitás gyakorlása érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az előzetes környezeti és társadalmi-gazdasági hatásvizsgálatot igénylő tengeri tevékenységek (pl. tengeri energiatermelés, mélytengeri halászat, tengeri homok- és kőkitermelés stb.) nem kimerítő listájára vonatkozóan, és gondoskodjon annak naprakésszé tételéről; hangsúlyozza, hogy a mélytengeri halászat alternatívájaként különös figyelmet kell fordítani az ásványok újrahasznosítására és újrafelhasználására, valamint az e tevékenységek által a tudományos ismeretek és fejlődés, valamint a technológiatranszfer beágyazása tekintetében kínált potenciálra;
60. javasolja, hogy az EU összehangoltan és erőteljesen vegyen részt a Nemzetközi Tengerfenék Hatóság munkájában egy hatékony és elővigyázatossági környezetvédelmi szabályozási keret biztosítása céljából a – többek között a környezetvédelmi szempontból kiemelt jelentőségű területeken folytatott – mélytengeri bányászat keretében végzett feltárás és kitermelés káros hatásainak, valamint a mélytengeri bányászat és a biológiai erőforrások kutatása által a helyi közösségekre gyakorolt társadalmi hatások megelőzése, továbbá az adatok teljes körű átláthatóságának biztosítása érdekében;
61. úgy véli, hogy a tengerekkel és óceánokkal kapcsolatos biotechnológia rendkívül szerteágazó terület, amely összességében hatalmas lehetőségeket tartogat az új ismeretek felfedezése és alkalmazása, valamint az új eljárások és magas hozzáadott értékű termékek létrehozása (új anyagok, élelmiszerek, gyógyszeripari összetevők stb.) terén; felhívja a figyelmet az ezen ágazattal kapcsolatos oktatás és képzés szükségességére, ami – a magánszektor részvétele mellett – nagy szerepvállalást követel a tagállamoktól, és jelentős nemzetközi együttműködést igényel;
62. hangsúlyozza a szociális párbeszéd fontosságát, és úgy véli, hogy ebben a párbeszédben részt kell vennie a kék gazdaságban tevékenykedő valamennyi szociális partnernek; kiemeli az érintett felekkel való konzultáció fontosságát a kék gazdaság fejlesztésének általános kérdésében, bevonva a civil társadalmat, illetve a regionális és helyi hatóságokat is;
63. határozottan támogatja a Bizottság közleményében szereplő, a szakképzettség-fejlesztési szövetség és a kék gazdaságra vonatkozó ismeretek innovációs központjának előmozdítására irányuló kezdeményezését;
64. úgy véli, hogy a tengeri biztonsággal foglalkozó „Erika IV”-csomagot az újabb, óriási tengeri katasztrófák elkerülése érdekében el kell indítani; úgy véli, hogy ennek a csomagnak gondoskodnia kell a tengeri vizekben okozott ökológiai károk európai jogszabályokban való elismeréséről;
65. kiemeli, hogy a civil társadalmon belül növelni kell a tudatosságot azzal kapcsolatban, hogy a tenger fontos szerepet tölt be mint gazdasági, kulturális és társadalmi erőforrás, valamint hogy a kutatásnak és a párbeszédnek nagyobb szerepet kell játszania abban, hogy az érdekelt felek és a polgárok között integrált fenntarthatóság jöjjön létre;

66. úgy gondolja, hogy a tengerek és a part menti övezetek értékes erőforrások, amelyeknek az ipar újjászületésével foglalkozó uniós politika egyik pillérét kell alkotniuk; rámutat, hogy lépéseket kell tenni a kék ipar felélénkítésére, ugyanakkor támogatni kell az európai gazdaság és a fenntartható fejlődés koherenciáját, különösen azon régiókban, ahol ez a lehetőség a globalizációs folyamatok miatt háttérbe szorult;
67. úgy véli, hogy az információk és a bevált gyakorlatok cseréje elősegítheti az ágazat gyors és fenntartható fejlődését;

o

o o

68. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak.